

РЕШЕНИЕ

№ 6558

гр. София, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 91 СЪСТАВ, в публично заседание на първи април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА

като разглежда докладваното от ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20231110166105 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава двадесет и пета „Бързо производство” на Гражданския процесуален кодекс /ГПК/.

Образувано е по искова молба на непълнолетното дете Д. М. М., ЕГН *****, действаща лично и със съгласието на своята майка Л. Е. А., ЕГН *****, срещу М. Д. М., ЕГН *****. Предявен е иск с правна квалификация чл. 150, пр. 1 и 3, вр. чл. 143, ал. 2 от СК.

Изложени са твърдения, че ответникът е баща на ищцата. Бащата е осъден с влязло в сила съдебно решение да заплаща на дъщеря си месечна издръжка в размер на 100 лева. През последните две години бащата заплаща издръжка в полза на детето в размер на 150 лева. От постановяване на съдебното решение през 2012г. са изминали повече от 11 години. Ищцата вече е ученичка в 1 Средно училище „Пенчо. П. Славейков“ в 10 клас. Поддържа, че се нуждае от издръжка. Моли да бъде увеличен размерът на първоначално определената издръжка от 100.00 лева на 500.00 лева, считано от датата на подаване на исковата молба в съда, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска от датата на падежа 10 число до окончателното ѝ изплащане или до настъпване на законова причина за изменението или отпадането на издръжката. Претендира разноски.

В преклузивния едномесечен срок е постъпил отговор на исковата молба от ответника. Счита предявеният иск за основателен до размера от 240.00 лева, като оспорва същия за размера над 240.00 лева до пълния предявен размер от 500.00 лева като неоснователен. Претендира разноски.

Съдът, след като обсъди относимите доводи и доказателства по делото по свое вътрешно убеждение и въз основа на закона, намира за установено следното:

Ищцата е дете на ответника, което се установява от представения и приет по делото заверен препис на удостоверение за раждане.

С решение на Плевенския районен съд, I граждански състав от 10.04.2012г., по гр.д. № 299/2012г., влязло в сила на 10.04.2012г., ответникът е осъден да заплаща на детето си Д. месечна издръжка в размер на 100.00 лева.

Д. М. М. е редовна ученичка в 1 СУ „Пенчо П. Славейков“ в 10г клас през учебната 2023/2024г.

Майката на детето работи по трудово правоотношение с основно месечно трудово възнаграждение в размер на 960.00 лева.

Между страните не се спори, а и видно от представеното банково извлечение на банкова сметка с титуляр М. Д. М., през последните две години бащата заплаща ежемесечна издръжка на детето в размер на 150.00 лева.

Ответникът работи по трудово правоотношение с основно месечно трудово възнаграждение в размер на 933.00 лева. Видно от представеното и прието по делото удостоверение, издадено от „СОТ“ ЕООД, за периода от месец януари 2023г. до месец декември 2023г. ответникът е получил среден месечен брутен трудов доход в размер на 1837.57 лева.

Непълнолетната Д. е титуляр на банкова сметка IBAN: BG28FINV91501017717802 В Първа инвестиционна банка АД. По посочената банкова сметка бащата е превел парични суми за издръжка, както следва: на 14.03.2024г. – 240.00 лева; 14.03.2024г. – 50 лева; 14.02.2024г. – 240.00 лева; 28.01.2024г. – 90.00 лева; 11.01.2024г. – 150.00 лева.

С оглед изискванията на чл. 15 ЗЗДг, по делото е изготвен социален доклад от ДСП – Сердика. Видно от проведеното социално проучване, непълнолетната Д. заявява, че е ученичка в 10 „г“ клас на 1 СУ „Пенчо Славейков“ и има приятели в класа. Към момента основните грижи за детето се полагат от майката. Осигурени са базовите и емоционални потребности на непълнолетната, както и нейните здравни и образователни потребности. Майката и детето живеят в двустаен апартамент, в който за детето е осигурена самостоятелна детска стая, обзаведена с всички необходими удобства и принадлежности за посрещане на неговите потребности и осигуряване на правилното му развитие. Майката работи като главен секретар към „Българска федерация по туризъм“ при Министерство на младежта и

спорта, на трудов договор, със средно месечно възнаграждение в размер на 2300 лева. Детето Д. няма допуснати неизвинени отсъстиие. Няма данни за нарушаване на училищните правила и норми на поведение. По данни на майката, детето е спокойно и общително. Има изграден приятелски кръг. Майката говори с любов и загриженост за детето. Д. е спокойна в присъствието на майка си и непринудено контактува с нея. Изразява свободно своята гледна точка, без притеснения от родителя.

Съдът не кредитира представените от ищцата фискални бонове, тъй като от същите не се установява кой е закупил описаните вещи, както и за кого са закупени последните.

Други допустими и относими доказателства не са представени.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Съгласно чл. 143, ал. 2 СК, родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали последните са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Получаването на издръжката е безусловно, т.е. не е обусловено от каквито и да е допълнителни предпоставки извън наличие на качеството „ненавършило пълнолетие дете” и на нужда от издръжка, която не е задоволена изцяло по друг начин – например чрез получаване от детето на доходи от трудово възнаграждение, пенсия, доходи от имоти, семейни добавки и други такива /т. 2 от ППВС № 5 от 16.11.1970 г./. Това задължение на родителя, обаче, не е безусловно, що се касае до размера на даваната издръжка зависи от възможността на същия да предоставя такава – арг. от чл. 140, ал. 2 СК. Родителят дължи издръжка, ако след задоволяване на собствените си екзистенциални нужди може да отдели средства и за издръжката на своето дете. Размерът на издръжката се обуславя от съотношението между нуждите на лицето, имащо право на издръжка, и възможностите на задълженото лице. Тъй като посочените две величини не са константни, законодателят е предвидил възможност при промяната им издръжката да бъде изменена – увеличена, респективно намалена – чл. 150 СК. За да се уважи искът по чл. 150 СК, е необходимо да е налице трайно съществено изменение на нуждите на издържания или трайна съществена промяна във възможностите на задълженото лице.

Предявеният иск с правно основание чл. 150, пр. 1 и 3, вр. чл. 143, ал. 2 СК е частично основателен по следните съображения:

От определянето на дължимата на ищцата месечна издръжка от 100.00 лева до приключване на съдебното дирене е настъпило съществено изменение на обстоятелствата, обуславящо определянето на нейния размер. През изминалия период дефинитивно са се увеличили и потребностите на детето от средства за храна, облекло, образование.

Размерът на издръжката следва да се определи, като се съобразят, от една страна, възможностите на дължащия родител, а от друга – нуждите на детето, с оглед правилното му развитие, възпитание и задоволяване на нормалните му нужди.

Установи се, че детето е ученичка в 10 клас при 1 СУ „Пенчо П. Славейков“. Ответникът работи по трудово правоотношение, като получава среден месечен брутен доход в размер на 1837.57 лева. Същият заплаща през последните две години ежесмесечна издръжка на дъщеря си в размер на 150.00 лева, а от месец февруари 2024г. – 240.00 лева. Същият признава иска за размера от 240.00 лева. Като съобрази изложеното, както и обстоятелството, че потребностите на детето са се увеличили от момента на определянето на издръжката, съдът намира, че във възможностите на ответника е да заплаща на детето си месечна издръжка в размер на 350.00 лева. Съдът не споделя доводите на ответника, че е в невъзможност да заплаща издръжка в по – висок размер от 240.00 лева поради изплащане на потребителски кредити, тъй като същият сам се е задължил по посочените договори, като задължението за издръжка на непълнолетно дете има първостепенно значение.

По изложените мотиви и като съобрази възможностите на ответника и нуждите на ищцата, съдът намира предявеният иск за частично основателен. С оглед изложеното, следва да бъде увеличен размера на ежесмесечната издръжка, дължима от ответника на непълнолетното му дете от 100.00 лева на 350.00 лева, считано от датата на предявяване на исковата молба, до настъпване на законова причина за изменение или прекратяване на издръжката, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, като в останалата част до пълния предявен размер от 500.00 лева исковата претенция следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Съгласно чл. 242, ал. 1 ГПК, съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, възнаграждение и обезщетение за работа. За това в конкретния случай следва да бъде допуснато предварително изпълнение на решението в частта му, с която ответникът е

осъден да заплаща на непълнолетното си дете месечна издръжка в размер на 350.00 лева.

Относно направените разноси по делото.

Искане за присъждане на направените по делото разноси е направено от двете страни по делото. Съгласно чл. 78, ал. 1 ГПК, на ищеца се дължат сторените по делото разноси съобразно уважената част от иска. Ищцата е доказала сторени разноси в размер на 500.00 лева – за заплатено адвокатско възнаграждение. Предвид това, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата сумата от 250.00 лева.

Съобразно чл. 78, ал. 3 ГПК, ответникът също има право да иска заплащане на направените от него разноси съразмерно с отхвърлената част от иска. Същият е доказал сторени по делото разноси в размер на 600.00 лева – за заплатено адвокатско възнаграждение. Предвид това, ищцата следва да бъде осъдена да заплати на ответника сумата от 180.00 лева – разноси в производството.

Ответникът, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, дължи по сметка на Софийския районен съд държавна такса върху увеличението на издръжката в размер на 360.00 / триста и шестдесет / лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ, на основание чл. 150, пр. 1 и 3, вр. чл. 143, ал. 2 СК, издръжката, определена с Решение от 10.04.2012г. на Плевенския районен съд, по гр. д. № 299 по описа за 2012г., влязло в сила на 10.04.2012г., като я **УВЕЛИЧАВА** от 100,00 /сто / лева на 350,00 /триста и петдесет/ лева.

ОСЪЖДА на основание чл. 150, пр. 1 и 3, вр. чл. 143, ал. 2 СК, М. Д. М., ЕГН *****, да заплаща на непълнолетното си дете Д. М. М., ЕГН *****, лично и със съгласието на нейната майка Л. Е. А., ЕГН *****, месечна издръжка в размер на **350,00 /триста и петдесет/ лева**, считано от датата на предявяване на исковата молба – 01.12.2023г., до настъпване на обстоятелства за изменение или прекратяване на издръжката, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, като

ОТХВЪРЛЯ предявения иск с правно основание чл. 150, пр. 1 и 3, вр.

чл. 143, ал. 2 СК, за разликата над 350,00 /триста и петдесет/ лева до пълния предявен размер от 500,00 /петстотин / лева, като неоснователен.

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1 ГПК, предварително изпълнение на решението в частта за присъдената в полза на непълнолетното си дете Д. М. М., ЕГН *****, издръжка.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, М. Д. М., ЕГН *****, да заплати на непълнолетното си дете Д. М. М., ЕГН *****, лично и със съгласието на нейната майка Л. Е. А., ЕГН *****, сумата в размер на 250.00 /двеста и петдесет/ лева – разноски в производството.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, непълнолетната Д. М. М., ЕГН *****, действаща лично и със съгласието на нейната майка Л. Е. А., ЕГН *****, да заплати на М. Д. М., ЕГН *****, сумата в размер на 180.00 /сто и осемдесет/ лева – разноски в производството.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, М. Д. М., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд държавна такса върху увеличението на издръжката в размер на 360.00 /триста и шестдесет / лева.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок, считано от 15.04.2024г., а в частта, в която се допуска предварително изпълнение на решението, същото има характер на определение и подлежи на обжалване в едноседмичен срок пред Софийски градски съд, считано от съобщението до страните.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните /чл. 7, ал. 2 ГПК/

Съдия при Софийски районен съд: _____